

ЖИВОТВОРНІ ІДЕЇ

В день 100-річчя Комуністично-го Інтернаціоналу кафедри суспільних наук нашого інституту провели пленарне засідання, присвячене цій знаменній даті в житті трудящих усього світу. Кандидат історичних наук Б. Пишоха зробив доповідь про історичне значення І Інтернаціоналу для розвитку міжнародного робітничого руху, доцент В. Козинець — про І Інтернаціонал і революційний рух в Росії в XIX ст.

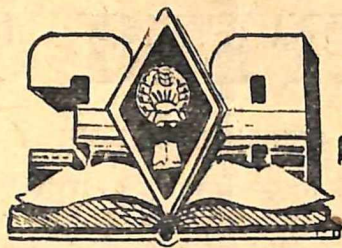
На засіданні, крім викладачів та аспірантів кафедр суспільних наук, були також присутні працівники інших кафедр.

Доповідачі на яскравих прикладах показали, як ідеї І Інтернаціоналу втілюються на сучасному етапі в міжнародному комуністичному і робітничому русі. Перший Інтернаціонал заклав фундамент всесвітньої соціалістичної республіки, фундамент комуністичного суспільства, яке сьогодні вже буде радянський народ.

Працівники кабінету історії КПРС, філософії та наукового комунізму організували виставки, стенди та вітрини, присвячені 100-річчю з дня заснування І Інтернаціоналу. Викладачі кафедр

історії КПРС Є. Кастеллі, П. Верхов, В. Козинець, Б. Пишоха до цієї знаменної дати прочитали лекції, провели бесіди на факультетах, серед студентів та викладачів на сільськогосподарських роботах.

О. ЄВТУШЕНКО.

ПЕДАГОГІЧНІ
КАДРИ

ОРГАН ПАРТБЮРО, КОМІТЕТУ ЛКСМУ, ПРОФКОМУ,
МІСЦЕВКОМУ ТА РЕКТОРАТУ КИЇВСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО
ПЕДАГОГІЧНОГО ІНСТИТУТУ імені О. М. ГОРЬКОГО

№ 24 (267)

СУБОТА

3

ЖОВТНЯ
1964 року

Ціна 1 коп.

УДАРНА РОБОТА НА ВСІХ ДІЛЯНКАХ

ФІЗИКИ І МАТЕМАТИКИ НА ТРУДОВОМУ ФРОНТІ

Фізики і математики з перших днів вересня працюють у радгоспі імені Черняхівського. Директор радгоспу Г. Бойко, парторг І. Романенко, головний агроном М. Коротченко, робітники зробили багато, щоб забезпечити студентам умови для нормальної праці, харчування. І молодь відповідає на виклики ударної роботи на всіх ділянках. 210 юнаків і дівчат, які працюють тут, виконують найрізноманітніші види сільськогосподарських робіт. В основному вони зайняті копанням і вантаженням картоплі. Так, на 25 вересня ними викопано, навантажено понад 400 тонн картоплі, з якої більше половини вже закагатовано.

Крім того, вісім студентів працюють на силосванні кукурудзи. Вони — Л. Головченко, М. Кинькожих, І. Масалов, І. Писаренко і ін. — постійно перевищують виробничу норму. Три студенти на чолі з А. Морозом працюють на будівництві коровника, а дев'ятеро дівчат (А. Горіла, Л. Крутикова, Е. Макушенко, Л. Галабурда і ін.) обслуговують постійно колектив студентів на кухні. 32 група математиків повністю зайнята тільки перебиранням картоплі.

Найкраще працюють 22 і 31 групи математиків (старости В. Балацька і Р. Біличенко) і 23 група фізиків (староста А. Левков), які вже в перший тиждень роботи почали перевищувати норму виробітку, а на сьогодні, вступивши у соціалістичне змагання, міцно за-

кріпилися серед передових. Про це свідчать і заробітки студентів цих груп.

Серед кращих студентів, які постійно перевищують денну норму виробітку, слід назвати А. Левкова, Л. Немірську, Г. Трусю, Н. Хом'як, В. Балацьку. Вони не тільки добре працюють самі, але й вміють організувати на роботу інших. Найголовніший засіб при цьому — особистий приклад. Відзначилися як умілі організатори та активні працівники такі керівники груп, як В. Іванюшев, Б. Ковбасенко. Їх поважають студенти за товариське до них ставлення, за справедливість, працьовитість.

Треба сказати, що в окремих групах трапляються порушення трудової дисципліни. Так, нещодавно, не запитавши дозволу у керівників груп, самовільно

поїхали додому і не поверталися два дні такі студенти, як С. Коновалова, Е. Зінченко, В. Самойлова, К. Супруненко, М. Ігнатенко і ін.

Студенти проводять значну політико-виховну роботу в групах, а також серед населення. Так, на сьогодні вже випущено кілька номерів сатиричних стінних газет «Будяк», у чому найактивнішу участь взяли студенти В. Зубко та Е. Ступак. Викладачами прочитано лекції для робітників радгоспу про 100-річчя І Інтернаціоналу, про міжнародне становище. Комсомольське бюро факультету провело збори з порядком денним «Завдання комсомольської організації на сільськогосподарських роботах». Відбулося кілька концертів для молоді радгоспу і учнів шкіл.

Л. ГРИНЬ.

НОВЕ У СІТЦІ ПОЛІТИЧНОЇ ОСВІТИ

Немало нового чекає викладачів та адміністративно-технічних працівників, які в цьому році підвищуватимуть свій ідейно-політичний рівень у сітці політичної освіти. Насамперед це стосується того, що всі гуртки і семінари працюватимуть за єдиним планом. У цьому році створюється 9 філософських семінарів і 5 гуртків поточної політики, якими керуватимуть переважно працівники кафедр суспільних наук, а також провідні спеціалісти інших кафедр. На засіданні парткому вирішено всіх лаборантів кафедр і кабінетів включити у

роботу гуртків і семінарів відповідно до факультетів, на яких вони працюють.

В інституті створюється лекторій, на якому один раз на місяць читатимуться лекції для всіх учасників семінарів і гуртків. І жовтня в день початку роботи системи політичної освіти відбулося перше заняття інститутського лекторію — перед учасниками семінарів і гуртків виступили професор В. Готт і доц. П. Верхов, які зупинилися на важливих проблемах характеру сучасної епохи і генеральної лінії світового комуністичного руху.

КОРЧАГІНЬСЬКА ВАХТА

Твоя комсомольська
справа

Проглядаємо сторінки плану політико-масової роботи будівельного загону Семіозерки. Мерехтять численні пункти. Вони — наче дороги, напружені, різні, але обов'язково необхідні на шляху до достатку.

Пункт номер сімнадцятий — «Збереження врожаю — комсомольська справа». Важливість його не потребує коментарів. 23 мільйони пудів зерна вносять тільки одна Семіозерка у казахстанський мільярд. Надати посильну допомогу хліборобам в успішному виконанні цього завдання — таке зобов'язання взяли на себе студенти.

Перший крок був простим. У всіх радгоспах району на цю тему студенти провели 33 комсомольських збори. Слова підкріпили ділом: з участю студентів побудовано 16 зернотоків, на яких студенти відпрацювали по два дні. У сумі це складало понад 10260 годин. Очищено тоннні зерна. Допомога хліборобам вагома, зрима. Безпосередньо в полі будівельники прочитали 206 лекцій, дали 56 концертів і випустили 34 «Комсомольських прожекторів».

Візьмемо, для прикладу, один радгосп — «Москалевський». Тут

працює загін Київського педінституту імені Горького (командир Едуард Косенко). Студенти обладнали машину для збирання зерна і очистили його 63 тонн. На тему про збереження врожаю замполіт загону Галина Бортовська прочитала лекцію. А увечері хлопці з червоними пов'язками перекрили дороги. Це був хлібний комсомольський рейд.

У засіки Батьківщини іде зерно. Виростає сьогоднішня місія хлібороба — зберегти золоті тонни щедрості. Тому так вагома комсомольська допомога у збиранні врожаю, виїзди загонових лікарів на польові стани, бойові «блискавки» і листки «Комсомольського прожектора».

На папері вони — необхідні частки звичайного пункту номер сімнадцять в плані замполіта В. Шкурко, в планах всіх замполітів. А в житті — це відрізок великої дороги, яка веде до достатку на землі будови і урожаю.

А. ПРАВДІН
Газета «Мы — строители»,
орган республіканського штабу
цілених студентських
будівельних загонів України,
від 10 вересня 1964 р.).

ЛЮДИ НАШОГО КОЛЕКТИВУ

В гостях у побратимів

У зв'язку з 20-річчям Словацького національного повстання на свято братнього чехословацького народу в складі однієї з радянських делегацій їздив завідувач кафедрою фізвиховання нашого інституту Михайло Павлович Черкун.

Майже протягом року — з серпня 1944 року по травень 1945 року — він брав активну участь у боротьбі проти гітлерівських загарбників на чехословацькій землі. Партизанське з'єднання імені О. Невського, в складі якого були месники різних національностей — росіяни, українці, білоруси, словаки, чехи, поляки, німці — подало неоціненну допомогу словацькому народові у його звитяжній боротьбі проти окупантів. Чимало бойових діл на рахунку партизанської розвідки з'єднання, яку очолював М. Черкун.

І от через 20 років — зно-

Михайло Павлович Черкун.

рідна земля. Щирі, сердечні зустрічі з бойовими побратимами, теплі слова вдячності великому радянському народові-визволителю. Михайло Павлович зустрівся з першим секретарем ЦК КП Словаччини О. Дубчаком, Головою уряду Словаччини Й. Ленартом, з якими йому довелося пліч-о-пліч боротися проти ворога. Він на власні очі побачив зразкове господарство в Нагачі, де головою кооперативу працює його старий друг Ян Балажек.

Вшанування пам'яті загиблих. Грандіозні мітинги. Тепло сердець друзів. Цього забути не можна.

Вже вдома, повернувшись до Києва, Михайло Павлович одержав від своїх побратимів альбом з фотографіями, які розповідають про незабутні зустрічі на чехословацькій землі.

П. Х.

Студенти українського відділу на копанні картоплі.

ЛЮБЛЮ УКРАЇНУ

За що тебе любов'ю сина
Люблю, Радянська Україно?

Люблю...

Чи не за те, моя кохана,
Що ти, як квітка

полум'яна?

Кохана...

А мо'люблю за ясні зорі,
Чи за моря твої прозорі?

Зорі...

Може за те, що твої гори
На ворогів ставали в горі?

Гори...

Мо'через те, що
в Жовтня роки

Були твої між перших кроки?

Жовтня роки...

Чи за минулого звияти?

Чи за сучасні трудні стяги?

Звияжні стяги...

Чи за боїв твоїх відвагу?

Чи за сьогоднішню наснагу?

Відвагу...

Чи за проліті ріки крові

На тлі свободи і любові...

Любові...

За мозолясті твої руки,

Чи за незламність

в лютих муках?

У муках...

Чи за пшениці-злотомрії

Із зерен Праці і Надії?

Праці і Надії...

Чи за будучини обнову,

Чи за сучасність веселкому?

Обнову...

Чи за пісні пісень у світі,

А чи за першість в сталеліті?

Першість...

За комунізму сонцедалі,

Чи за відвернені печалі?

Сонцедалі комунізму...

Чи за садів веснобуання,

Як чесна рівність і братання?

Братання...

Хай буде проклята наруга!

Україно! Друзям ти подруга.

Усім...

Любіть минуле і сучасність,

А ще більш — комунізму

ясність.

Ясність...

Та і минуле не забудем,

Бо лиш із ним собою будем.

Собою будем...

Ну як тебе любов'ю сина

Та не любити, Батьківщино?

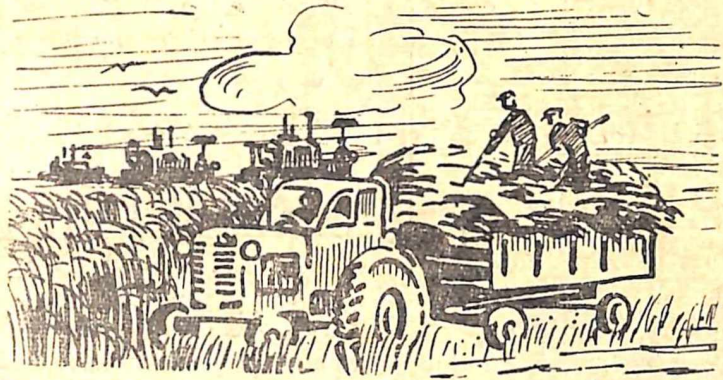
Батьківщино...

Люблю тебе, моя єдина,

Радянська, слава Україно.

За все...

СТУДЕНТСЬКІ БУДНІ

НА РІЗНИХ РОБОТАХ

У радгоспі села Войкове працюють студенти дефектологічного факультету — другий і третій курси. Всього 44 особи. Вони виконують різноманітну роботу. Тут і будівництво корівника, і збір картоплі, і сортування цибулі. Окремі студенти працюють біля зерноочисних машин. Виробничі норми в основному виконуються. Серед кращих слід відзначити ланки

Чунаревої (2 курс, 4 група), Носач (3 курс, 2 група), а також окремих студентів, як Базилук, Осипову, Шляпок і ін.

26 вересня разом із комсомольцями радгоспу для населення було дано концерт художньої самодіяльності; так само проведено зустріч студентів інституту з піонерами Войківської школи.

В. СИНЬОВ,
керівник групи.

КОПАЮТЬ ТРАНШЕЇ

У радгоспі «Любарський» працюють студенти 11 групи математиків. Особливо відзначилася бригада, якою керує В. Сніжко. Разом із студентами К. Стрільчук, М. Навроцьким, А. Головченко, М. Овдінко,

А. Крисько, він копає траншеї для кагатів. Хлопці майже кожного дня перевиконують норму виробітку у півтора рази. На кожного припадає по 7,5 м/кв. викопаної землі.

ЩИРО, ВІДВЕРТО

2 і 3 курси фізико-математичного факультету, які працюють у селі Пристроми, провели нещодавно вечір зустрічі із випускниками середньої шко-

ли. Виступали студенти, учні школи. Розмова була щирою, відвертою — про майбутнє. Вечір пройшов цікаво, змістовно.

НА СИЛОСУВАННІ

У радгоспі села Войкова неограниченими показниками досягла група дефектологів, якою керує викладач Л. Смирнова. Студенти силосують кукурудзу, збирають фрукти, цибулю тощо.

Особливо відзначилися на силосуванні М. Євдоченко, М. Куликбаєв, І. Івашковський, М. Калатало, Т. Бельтюнова, Л. Погорлицька, А. Редько, Г. Крайнов.

ТРЕТЯ ТРУДОВА ОСІНЬ

СПІВАЮТЬ КЕЛЬМИ

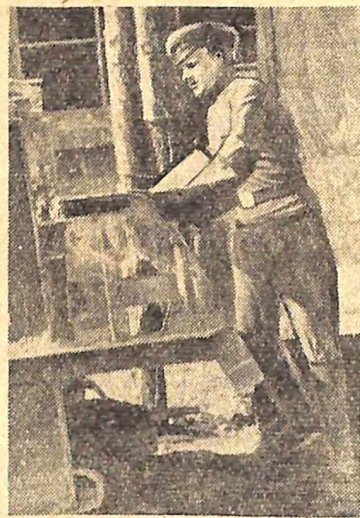
П'ять років трудився на різних будовах Андрій Гусак. Хорошу пам'ять залишив юнак після себе в спортивному таборі інституту, де споруджував різні будівлі. Коли ж Андрій довівся, що в радгоспі потрібні будівельники, запропонував друзям: — Хлопці, давайте створимо бригаду. Свою, студентську! Співають кельми в молодих руках. Вміло кладуть цеглину до цеглини Андрій Гусак, Андрій Семененко, Володимир Якименко. Все вищають стіни нового чотирирядного корівника. — Оце педагогі! — спостерігаючи за майстерною роботою хлопців, вигукує водій автокрана Устим Шидловський.

За його допомогою хлопці встановлюють блоки, опори для перекриття.

Закінчиться будівництво, пойдуть з радгоспу студенти, але ще довго добрим словом згадуватимуть тут молодіжну бригаду.

ГЕОДЕЗИСТИ

Так називають Віталія Литвиненка, Миколу Піскуна, Генадія Байду, Юрія Кабанченка, Ярослава Кореницького. День у день з партією геодезистів міряють вони неозорі радгоспівські землі. На план лягають все нові і нові гектари полів. Добрий десяток кілометрів виходить за день Віталій Литвиненко. Сяде під час перепочику на пагорбку, погляне чакраватимуть тут молодіжну бригаду.

Б. Садовий за роботою біля бетономішалки.

гадують йому оці лани про морські простори. Та це й зрозуміло. Віталій — колишній моряк.

— До роботи, хлопці! — чується гучний голос керівника партії. Юнаки беруть на плечі смугасті рейки і знову лягають під ноги кілометри.

З ДНЕМ НАРОДЖЕННЯ

Чудова студентська традиція — всією групою святкувати день народження того чи іншого товариша. Цього разу вітали Катю Хуторну. Зібралися в тісному колі, ледве вмістилися всі за столом. І сміх, і жарти, і згадки про минулі роки навчання. Слухали, як співають українські народні пісні. Люба

Андрій ГУСАК

„ЗА ПОЕТА ЧИ КІНОАРТИСТА?“

(ГУМОРЕСКА)

Коля Горішок — студент столичного вузу — прибув до тітки в село на канікули. Трошки відпочив на лоні природи та на ліжку, і ну — за справу. Проблема № 1 — завоювати серця і закрутити голови усім сільським красуням — була найголовнішою. Мета — «гуляти» з найдостойнішою дівчиною. Метод — розрахунок на ефект. «Заливати», тобто говорити, хлопець уміє, одягтися є в що. Майже все закордонне і відповідає нормам ультрасучасної моди. Гордість розпирає груди за шевелюру. Це є найдосконаліший зразок лев'ячої гриви. Вона (грива) закриває майже половину каплювої голови і граціозним козирком нависає над вузьким твердолоб'ям.

У суботу Коля ошчасливив (так думав він) своєю появою танцмайданчик. Став. Завмер. Увесь — увага і пильність. Бере пробу першого враження. Серце аж заскавувало. Всі, як одна, дівчата повернули свої сонцеликі фізіономії до Колі Горішка, дивного незнайомця. Танець. Другий. Коля стоїть, вдавано байдуже розглядає публіку. Рівень інтересу до його персони не спадає. Хлопець синтезує і аналізує. «Он та блондинка нічого. Очі сині, стан як у балерини, ніжки... Цікаво, за кого вона мене приймає. За поета чи кіноартиста? А та... як обдала поглядом. Теж ладенька. Сучасна дівчина. З вогником, козявочка». Нарешті, танго.

Спокійно, з величавим виразом на лиці Коля підплив до «блондинки». Поклоном запросив до танцю. Згодилася. Коля «поставив пластинку».

— Вам, мабуть, нудно. Ви такі сумні.

— Чому ви так подумали? Мені, навпаки, — дуже весело і радісно.

«Чом би, — усміхнувся Коля про себе, — не кожній випадає така честь...» Та думку перебила дівчина.

— Вибачте, вас можна запитати?

— Коли ваша ласка, я можу відповісти.

— Ви на попа учитеся? Еге? Це так цікаво...

Коля закам'янів. Добре, що танець закінчився. Відвів допитливу, де брав, пробурмотів «дурпа» і закурив.

Знову прозвучала музика.

Прицілився до «моденької». Вже боявся розмовляти. Мовчки хитався. Зачепила вона.

— Ви навчаєтеся в Києві?

— Так...

— А той... хіба там є духовна семінарія?

Коля глянув у дівчачі очі. Виникла думка — кинути туди щось образливе, вбичче. Але навстріч такий потік сміху пісся, що Коля не витримав, відштовхнув партнершу і витиснувся геть з танцмайданчика.

...В той вечір він уже не танцював.

Цукренко, подружжя Володимир і Клава Петренки. Співали разом. Коли вже розходилися, то хтось почав улюблену всіма пісню.

Вечорів оксамити,
як моря прибій.
Як тебе не любити,
Києве мій.

Були в Переяславі. На майдані, де відбувалася знаменна Переяславська Рада. В будинку лікаря Козачковського, де був Тарас Шевченко, де він написав «Заповіт», «Наймичку» та інші твори. Захоплювалися чудовими експонатами в етно-

В. Лісовий на кладці покрівлі корівника.

графічному відділі історичного музею. Фотографувалися біля величного пам'ятника на честь 300-річчя возз'єднання України з Росією.

Завжди разом зі студентами керівник групи Віктор Петрович Ракін. У вільні хвилини він бере в руки акордеон або розповідає про видатних композиторів, письменників. Цікаво послухати цю обізнану в багатьох галузях мистецтва людину.

А недавно студенти виступили в сільському клубі з концертом. Щирими оплесками нагородили глядачі Світлану Коваленко, Віру Кадюк, Галину Іванко, Юрія Кабанченка.

Ось так живуть студенти третього українського. Так проходить їх третя трудова осінь.

В. ЧУХЛІБ.

Мова про мову

Не знаючи словесного багатства, ми часто не тільки збіднюємо свою мову, але не можемо точно висловлювати свою думку. Кажемо, наприклад: «Днями я мушу прийти до вас», коли тут треба сказати: «Днями я маю прийти до вас», або «Кожний мусить додержувати свого слова» замість «Кожний повинен дотримувати свого слова». Дієслово «мусити» означає крайню потребу, наприклад: «Я мушу згодитись на операцію»; якщо такої потреби нема, слід вдаватися до інших висловів: повинен пам'ятати, маю зробити, маю сказати. Коли ж хочеться підсилити потрібність тій чи іншій дії, може бути й — мушу пам'ятати, мушу зробити, мушу сказати.

Редактор П. ХРОПКО.